

מ"ת 18481/01/21 - מדינת ישראל נגד זכריה אל קרינאוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 18481-01-21 מדינת ישראל נ' אל קרינאוי (עציר)
תיק חיצוני: 932407/2020

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב זכריה אל קרינאוי (עציר)
ב"כ המבקשת עו"ד אבירי וחרל"פ-כהנא
ב"כ המשיב עו"ד דאבו-טביק ואוזן

החלטה בדבר ראיות לכאורה

לפני בקשת המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים, שהוגשה יחד עם כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **ירי בנשק חם באזור מגורים ותוך סיכון חיי אדם**, לפי סעיפים 340 א (ב)1 ו-(ב)2 לחוק **והפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

המעשים הנטענים:

- ביום 21.11.20 התקיים אירוע לכבודו של חתן, מקרובי משפחתו של המשיב, במתחם מגורי המשפחה בלוד, שסביבו בנייני מגורים. בשעה 13:00 או סמוך לכך, בהיותו באירוע, קיבל המשיב מאחר אקדח טעון במחסנית ארוכה, נשא אותו ללא רשות בדין, ועל-אף שאינו מיומן בתפעול ובירי בנשק, ירה בו מספר יריות באוויר, להרבות שמחה.
- ביום 03.01.21 הפר המשיב הוראה חוקית של מעצר בית ונעצר מחוץ לביתו.

זירת המחלוקת:

- המשיב מודה בהפרת ההוראה החוקית, אך לעניין העבירה בנשק והירי - כופר המשיב מכל וכל בקיומן של ראיות לכאורה למיוחס לו, וממקד טיעונו בשתי מערכות-טיעון:

א. **זיהוי המשיב כיורה:** לא המשיב הוא האדם שתועד בסרטון כשהוא יורה;

ב. **זיהוי החפץ כ"נשק":** לא ניתן לקבוע שהחפץ, בו אוזח היורה, הוא "נשק" כהגדרתו בחוק, על-סמך חוות דעתו של מר בוריס פרידמן, קצין קליעה מחוזי, שצפה בסרטון, כראיה יחידה;

האם החפץ שבנדון הוא "נשק"?

- הירי הנטען תועד בסרטון 296, שצילם בטלפון נייד מר מוחמד אבו-כאלד, שנכח באירוע. אין מחלוקת כי

הסרטון צולם באירוע ומתעד את הירי שבטעון.

5. חוות-דעתו של קצין הקליעה ניתנה בהודעה, ולא כחוות דעת מומחה הערוכה לפי פקודת הראיות, אך אין בכך לשלול את תוקפה, משהודיעה התביעה כי קצין הקליעה יוזמן כעד ויחקר נגדית.
6. קביעה כי חפץ מסויים הוא "נשק", יכול ותיעשה על-ידי תעודת קצין משטרה, כאמור בסעיף 144(ה) לחוק, אך אין זו דרך יחידה וניתן לקבוע כאמור על-סמך ראיות ונסיבות, גם-אם לא נתפס הנשק ולא ניתן לבחנו. בענייננו, בחן איש משטרה ותיק את הסרטון. על-פני הדברים, מדובר באיש משטרה עתיר ניסיון, שמומחיותו נרכשה לאורך שנים של עיסוק בכלי נשק, וניתן לכאורה להסתמך על חוות דעתו [לעניין מומחה שמומחיותו נובעת מלימוד עצמי ומניסיון אישי, ראו ע"פ 436/88 רבינוביץ' נ' מ.י. (1989), ע"פ 11068/08 מ.י. נ' סנקר (2010) והחלטות במ"ת 44965-12-20 מ.י. נ' קאסם (06.02.21) ובמ"ת 13805-12-20 מ.י. נ' אל ג'רושי (10.02.21)].
7. קצין הקליעה לא ידע לומר בוודאות את סוג (יצרן) האקדח, אך קבע כי מדובר באקדח שהוא "נשק", לפי סימנים שפרט - רתע בזמן הירי, צליל היריות, רשף מקדמת הקנה בעת היריות, גזים (עשן) שנפלטו מפתח ההפלטה ותרמילי הקליעים שנפלטו והועפו מחוץ לאקדח. אלו מעידים שמדובר ב"נשק" היורה תחמושת חיה ומסוגל להמית, והרתע מצביע על-כך שאכן נורתה תחמושת חיה.
8. קצין הכליאה אמנם מתנסח בזהירות רבה במסקנותיו, אך דעתו ברורה ומנומקת, ואין מניעה שתשמש כראיה לכאורה, אף לבדה, לכך שהירי המתועד בוצע ב"נשק" כהגדרתו בחוק ובתחמושת חיה.
9. מכאן, שאין פגם בפוטנציאל הראייתי של עדותו של קצין הקליעה, שניתן לכאורה לבסס עליה הרשעה.

האם המשיב הוא האיש שירה בנשק באירוע?

10. בסרטון 296, כאמור לעיל, נראה אדם היורה באקדח. הסרטון הוקרן מספר פעמים במהלך הדיון, אך לא עלה בידי לקבוע לפי מראה עיניי כי אכן היורה הוא המשיב.
11. התביעה מבקשת לזהות את המשיב כיורה, בהסתמך על אלה:
 - א. נוכחותו של המשיב באירוע מבוססת היטב, בדבריהם של עדים וכפי שתועדה בסרטון שצילם צלם מקצועי באירוע (תקליטור 77);
 - ב. פני היורה נראים בברור, וניתן לזהות בוודאות כי הוא המשיב;
 - ג. המשיב מזוהה גם לפי צלקות ייחודיות על קרקפתו, ובעת מעצרו נעל נעליים הזהות לנעליים שנעל היורה, כנראה בסרטון;
 - ד. הודעתו של מוחמד, מצלם הסרטון, שזיהה את המשיב כיורה (אף שחזר בו);
 - ה. זיהויו של המשיב בתצלומים שנלקחו מסרטון אחר (297) בו נראה המשיב אוחז אקדח ויורה בו, על-ידי השוטרים גיא מיכאלשוילי ואלעד אביהו. הזהות בין מראה המשיב בסרטון 297 לבין מראה היורה בסרטון 296, מלמד כי אכן המשיב הוא היורה;
 - ו. שקרי המשיב, שהכחיש את שהותו באירוע;
12. מראה עיניים, לפי הסרטונים שהוקרנו שוב ושוב באולם, לא הועיל לזיהוי המשיב כיורה, שכן פניו לא נראו דיים. בנוסף, סימנים אחרים (נעליים, צלקות בקרקפת ומבנה גוף) אינם ייחודיים באופן המאפשר קביעות זיהוי

לפיהם, מלאכה שנמסרה אף-היא למראה עיניו של בית המשפט, ללא סיוע מומחה.

13. לא ברור כלל, מדוע התבקשו שוטרים המכירים לדבריהם את המשיב, לזהות את המשיב לפי סרטון אחר, ולא לפי הסרטון המתעד את הירי עצמו (296).

14. מוחמד, שנחקר כחשוד בנשיאת נשק, הכחיש בתחילה את שהותו באירוע, אך בהודעתו השנייה, לנוכח תצלומים המתעדים את נוכחותו באירוע, אישר שאכן נכח. מוחמד נשאל ישירות, אם המשיב ירה באירוע, והשיב מיד "כן". אז הוצג לו תצלום המשיב ומוחמד אומר מיד ש"הוא לא ירה". את שינוי גרסתו תלה בכך ש"לא הבנתי מה זה ירה" [הודעתו מיום 06.01.21]. מתוכן הודעתו ברור לחלוטין שמוחמד מנסה להרחיק עצמו ולא להפליל את קרובו, המשיב, בתשובות מתחמקות, כגון "לא אני [צילמתי], הטלפון שלי צילם".

15. גרסתו המיידית של מוחמד ולפני שחזר בו ללא הסבר ממשי, עשויה לכאורה לשמש כראיה לביסוס הרשעתו של המשיב כמי שהחזיק באקדח באירוע וירה בו. חיזוק לדבריו ניתן למצוא בהתאמת הסימנים האחרים, שאינם יכולים לבדם לשמש כראיות (נעליים, צלקות בקרקפת ומבנה גוף).

16. אולם, תשתית ראייתית-לכאורית זו לוקה בחסר של ממש, שכן זיהוי של המשיב אינו עולה ברורות מסרטוני האירוע, וכאמור לעיל - לא ברור מדוע נמסר לזיהוי השוטרים גיא ואלעד תצלום שהופק מסרטון אחר. כך, פרט לדברי מוחמד, מהם חזר מיד, אין כל ראיה ישירה או מוצקה לזיהוי המשיב כיורה.

סוף-דבר:

17. מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להיות החפץ הנדון "נשק" - אקדח המסוגל לירות תחמושת חיה, שאכן נורתה ממנו באירוע.

18. מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לזיהוי המשיב כיורה, אך תשתית ראייתית זו לוקה בחסר של-ממש, המצדיק בחינתם של אמצעים פוגעניים פחות ממעצר, כשלעצמו.

19. המשך דיון נקבע ביום **14.02.21** שעה **09:30**, לפני כב' הש' גרינברג, והמשיב יהיה זמין ב-VC.

20. קלסר ובו חומר החקירה יושב לתביעה בדיון.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.